

1. Zakrývam sa dekou a hľadím na tvoj tieň,
čo vrhá oheň na trávu, tak dotknúť sa ho chcem,
viem však, že márne túžim objat' niečo, čo mi strach nedovolí

,

a tak navrávam si ďalej, že ťa stále v moci mám,
ako ukradnutú Venušu, čo zradila svoj prám,
že si ako prameň číra, a že ťa mám len ja jediný, hovorím.

R: Možno sa raz naše kroky stretnú
a zo spomienok vystrihneme pás,
čo nahradí nám dovolenku letnú,
a zahráme si ako vtedy zas, ako vtedy zas.

R:

2. Časom lásky v dyme miznú, zostáva len iskier pár,
sem-tam objaví sa z času na čas nejaká známa tvár,
na perách sa mihne nenápadný jemný úsmev sólový,
a keď po rokoch sa zase vrátíme na miesta,
kde sme stretli všetkých, čo trávili život na cestách,
[: tisnú sa slzy do očí a niečo neznáme v nás zahorí. :]